

**Bruxelles, 29 septembrie 2025
(OR. en)**

13344/25

**FISC 253
ECOFIN 1261
ONU 55**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	29 septembrie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Subiect:	Recomandare de DECIZIE A CONSILIULUI de autorizare a negocierilor în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru un acord privind cel de al doilea protocol preliminar la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite cu privire la cooperarea internațională în domeniul fiscal și privind orice dispoziție a Convenției-cadru legată de protocol sau care afectează acest protocol

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 584 final.

Anexă: COM(2025) 584 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 29.9.2025
COM(2025) 584 final

Recomandare de

DECIZIE A CONSILIULUI

**de autorizare a negocierilor în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru un acord
privind cel de al doilea protocol preliminar la Convenția-cadru a Organizației
Națiunilor Unite
cu privire la cooperarea internațională în domeniul fiscal și
privind orice dispoziție a Convenției-cadru legată de protocol sau care afectează acest
protocol**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

În decembrie 2022, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția 77/244¹ privind *promovarea unei cooperări fiscale internaționale incluzive și eficiente în cadrul Organizației Națiunilor Unite*. Rezoluția a lansat o discuție interguvernamentală în cadrul Organizației Națiunilor Unite (ONU) cu privire la modalitățile de consolidare a caracterului incluziv și a eficacității cooperării internaționale în domeniul fiscal. În august 2023, secretarul general al ONU a publicat un raport² în care au fost analizate toate instrumentele juridice internaționale și acordurile multilaterale relevante, în urma consultărilor cu statele membre ale ONU și cu părțile interesate. Pentru a consolida rolul ONU în elaborarea normelor fiscale, raportul a identificat trei opțiuni de luat în considerare: (1) o convenție multilaterală obligatorie din punct de vedere juridic în domeniul fiscal; (2) o convenție-cadru obligatorie din punct de vedere juridic privind cooperarea internațională în domeniul fiscal; și (3) un cadru pentru cooperarea internațională în domeniul fiscal. Majoritatea statelor membre ale ONU au votat în sprijinul opțiunii 2, care a fost adoptată în cele din urmă de Adunarea Generală în cadrul Rezoluției 78/230³.

Rezoluția 78/230 a subliniat că eforturile de cooperare internațională în domeniul fiscal ar trebui să fie universale în ceea ce privește abordarea și domeniul de aplicare și să ia în considerare diferitele nevoi și capacități ale tuturor statelor, în special ale țărilor în curs de dezvoltare și ale țărilor aflate în situații speciale. Ca un prim pas, rezoluția a instituit un comitet interguvernamental ad-hoc în scopul elaborării unui mandat pentru o convenție-cadru cu privire la cooperarea internațională în domeniul fiscal în cadrul Organizației Națiunilor Unite (denumită în continuare „Convenția-cadru”). În urma unor negocieri intense, mandatul a fost adoptat de Adunarea Generală în cadrul Rezoluției 79/235⁴. Într-o a doua etapă, a fost instituit un comitet interguvernamental de negociere pentru a elabora și a conveni asupra unui acord cu privire la instrumentele juridice ale Convenției-cadru.

Mandatul Convenției-cadru specifică faptul că, simultan cu Convenția-cadru, ar trebui elaborate două protocoale preliminare. Primul protocol preliminar va viza impozitarea veniturilor obținute din furnizarea de servicii transfrontaliere într-o economie din ce în ce mai digitalizată și globalizată, astfel cum s-a convenit în Rezoluția 79/235. Cel de al doilea protocol preliminar va viza prevenirea și soluționarea litigiilor fiscale, astfel cum s-a convenit în cadrul sesiunii organizaționale a comitetului interguvernamental de negociere, care a avut loc la New York în perioada 3-6 februarie 2025⁵.

Rezoluția 79/235 precizează, de asemenea, că lucrările comitetului interguvernamental de negociere urmează să fie finalizate în 2027, la timp pentru a fi examinată în primul trimestru al celei de a 82-a sesiuni a Adunării Generale a ONU. Comitetul interguvernamental de negociere este planificat să se întrunească în 2025, 2026 și 2027 pentru cel puțin trei sesiuni

¹ Rezoluția Adunării Generale din 30 decembrie 2022, [A/RES/77/244](#).

² Raportul Secretarului General privind „Promovarea unei cooperări internaționale incluzive și eficiente în domeniul fiscal în cadrul Organizației Națiunilor Unite” [A/78/235](#).

³ Rezoluția Adunării Generale din 22 decembrie 2023, [A/RES/78/230](#). [Cele 27 de state membre ale UE au votat împotriva adoptării](#).

⁴ Rezoluția Adunării Generale din 24 decembrie 2024, [A/RES/79/235](#).

⁵ Raportul sesiunii organizaționale, [A/AC.298/3](#).

de fond pe an. În 2025, prima și a doua sesiune de fond au avut loc în perioada 4-15 august la New York, urmată de cea de a treia sesiune de fond, planificată pentru perioada 10-21 noiembrie la Nairobi. În 2026, sesiunile de fond sunt programate provizoriu pentru perioada 3-14 august la New York, urmate de o altă sesiune în perioada 30 noiembrie–11 decembrie la Nairobi. În 2027, cele trei sesiuni pe fond sunt programate provizoriu pentru 18-29 ianuarie, 26 aprilie-7 mai și 19-30 iulie, toate sesiunile având loc la New York.

Prezenta propunere urmărește să asigure participarea adecvată a Uniunii Europene la aceste negocieri, deoarece se preconizează că negocierile vor include aspecte care intră în sfera de competență a Uniunii în domeniul fiscal. Se preconizează că negocierile vor acoperi, de asemenea, unele domenii care ar intra în sfera de competență exclusivă a Uniunii în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În special, cel de al doilea protocol preliminar privind prevenirea și soluționarea litigiilor fiscale în curs de negociere riscă să acopere aspecte care intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii în temeiul articolului 3 alineatul (2) din TFUE, în special instrumentele legislative relevante ale UE privind mecanismele de soluționare a litigiilor și de prevenire în cadrul cooperării administrative. Astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (1) din TFUE, în cazul în care tratatele conferă Uniunii competență exclusivă într-un domeniu specific, numai Uniunea poate adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic, inclusiv acorduri internaționale, statele membre putând să facă acest lucru numai în cazul în care sunt abilitate de Uniune sau pentru punerea în aplicare a actelor Uniunii.

Prin urmare, Uniunii ar trebui să i se permită să participe cel puțin la negocierile celui de al doilea protocol preliminar și la elementele unei convenții-cadru referitoare la un astfel de protocol sau care afectează acest protocol, în cazul în care acesta are un impact asupra legislației UE.

Având în vedere domeniul specific al negocierilor, ar trebui definite modalități practice de desfășurare a negocierilor, în special în vederea asigurării unei cooperări eficiente între negociatorul Uniunii și statele membre, fără a aduce atingere rolului Comisiei în calitate de negociator în conformitate cu prerogativele sale în temeiul articolului 17 din TUE și rolului comitetului special în sensul articolului 218 alineatul (4) din TFUE.

1.2. Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat

Deși domeniul exact de aplicare al negocierilor rămâne neclar, subiectele identificate pentru protocoalele preliminare indică o posibilă suprapunere cu aspecte sau domenii reglementate de anumite acte legislative ale UE. Este în special cazul celui de al doilea protocol preliminar privind prevenirea și soluționarea litigiilor fiscale. Directiva privind mecanismele de soluționare a litigiilor [Directiva (UE) 2017/1852]⁶ stabilește norme pentru soluționarea rapidă și eficientă a litigiilor legate de interpretarea și aplicarea diferită a acordurilor și convențiilor care prevăd eliminarea dublei impuneri a veniturilor și, după caz, a capitalului, cum ar fi tratatele fiscale bilaterale și Convenția de arbitraj (90/463/CEE). Cel de al doilea protocol preliminar ar putea introduce un mecanism similar de soluționare a litigiilor pentru a rezolva cazurile de dublă impunere și, astfel, ar putea afecta domeniul de aplicare al normelor Uniunii. În acest sens, Uniunea ar trebui să participe la negocieri pentru a se asigura că

⁶ [Directiva \(UE\) 2017/1852 a Consiliului](#) din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană.

contribuabilii din statele membre ale UE își păstrează dreptul de a continua să aplice instrumentele de drept al UE disponibile în soluționarea litigiilor fiscale.

În plus, cooperarea administrativă în materie fiscală este reglementată de Directiva 2011/16/UE (Directiva privind cooperarea administrativă – DAC) și de modificările ulterioare ale acesteia⁷. DAC stabilește normele și procedurile pentru o cooperare strânsă între autoritățile competente ale statelor membre în domeniul impozitării directe. Aceasta stabilește un cadru armonizat care permite statelor membre să își acorde reciproc asistență prin schimb de informații, precum și prin alte forme de cooperare avansată. Instrumentele de cooperare prevăzute în DAC pot contribui la prevenirea și soluționarea litigiilor fiscale. Ca atare, viitoarele norme ale ONU ar putea intra în domeniul deja reglementat de dreptul Uniunii.

Având în vedere cele de mai sus, negocierile celui de al doilea protocol preliminar privind prevenirea și soluționarea litigiilor fiscale ar trebui să asigure compatibilitatea dispozițiilor convenite cu dreptul UE. Prezenta recomandare este, prin urmare, transmisă Consiliului în temeiul articolului 218 din TFUE, în vederea obținerii autorizării pentru participarea adecvată a Uniunii și pentru furnizarea de directive de negociere axate pe cel de al doilea protocol preliminar și pe orice dispoziții ale Convenției-cadru legate de măsuri referitoare la cel de al doilea protocol preliminar sau care afectează acest protocol.

În plus, în conformitate cu mandatul⁸ menționat anterior, obiectivele generale ale Convenției-cadru urmăresc „să instituie un sistem fiscal internațional incluziv, just, transparent, eficient, echitabil și eficace”. Posibilele angajamente sunt menite să abordeze aspecte precum (i) o repartizare echitabilă a drepturilor de impozitare, inclusiv impozitarea echitabilă a întreprinderilor multinaționale, (ii) abordarea practicilor de evaziune fiscală și de evitare a obligațiilor fiscale ale persoanelor fizice cu disponibilități financiare ridicate și asigurarea impozitării efective a acestora în statele membre relevante, precum și (iii) asistența administrativă reciprocă eficientă în materie fiscală, inclusiv în ceea ce privește transparența și schimbul de informații în scopuri fiscale. Pe măsură ce negocierile evoluează, este probabil ca acestea să se extindă și la alte chestiuni sau domenii care ar putea afecta sau modifica domeniul de aplicare al altor norme comune (ale UE) în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din TFUE. În acest caz, va fi necesar să se revizuiască și să se dezvolte în continuare domeniul de aplicare al directivelor de negociere pentru participarea UE, după caz.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

2.1. Temei juridic procedural

Articolul 218 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că, în cazul în care acordul preconizat nu se referă exclusiv sau în principal la politica externă și de securitate comună, Comisia prezintă recomandări Consiliului. Consiliul adoptă o decizie de autorizare a începerii negocierilor și de numire a negociatorului Uniunii sau a șefului echipei de negociere a Uniunii.

⁷ [Directiva 2011/16/UE](#) a Consiliului din 15 februarie 2011; [Directiva 2014/107/UE a Consiliului](#) din 9 decembrie 2014 (DAC2); [Directiva \(UE\) 2015/2376 a Consiliului](#) din 8 decembrie 2015 (DAC3); [Directiva \(UE\) 2016/881 a Consiliului](#) din 25 mai 2016 (DAC4); [Directiva \(UE\) 2016/2258 a Consiliului](#) din 6 decembrie 2016 (DAC5); [Directiva \(UE\) 2018/822 a Consiliului](#) din 25 mai 2018 (DAC6); [Directiva \(UE\) 2021/514 a Consiliului](#) din 22 martie 2021 (DAC7); [Directiva \(UE\) 2023/2226 a Consiliului](#) din 17 octombrie 2023 (DAC8); și [ST/6845/2025](#), adoptate la 11 martie 2025 (DAC9).

⁸ [A/AC.298/2](#).

Articolul 218 alineatul (4) din TFUE prevede că Consiliul poate adresa directive de negociere negociatorului și poate desemna un comitet special pentru a se consulta cu negociatorul.

În temeiul articolului 218 alineatul (8) al doilea paragraf din TFUE, Consiliul hotărăște în unanimitate în cazul în care acordul se referă la un domeniu pentru care este necesară unanimitatea în vederea adoptării unui act al Uniunii, precum și în cazul acordurilor de asociere.

Comisia recomandă autorizarea negocierilor, în numele Uniunii, asupra Convenției-cadru a ONU cu privire la cooperarea internațională în domeniul fiscal și a celui de al doilea protocol preliminar aferent privind prevenirea și soluționarea litigiilor fiscale. Comisia trebuie să fie desemnată negociator.

Temeiul juridic procedural al propunerii de decizie de autorizare a negocierilor, în numele Uniunii, asupra Convenției-cadru a ONU cu privire la cooperarea internațională în domeniul fiscal și a celui de al doilea protocol preliminar al acesteia este articolul 218 alineatele (3) și (4) din TFUE și articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf din TFUE.

2.2. Temeiul juridic material

Obiectul se referă la domeniul impozitării și ar putea acoperi aspecte legate de impozitarea directă sau indirectă. Prin urmare, temeiul juridic ar trebui să fie articolele 113 și 115 din TFUE.

2.3. Alegerea negociatorului

Dat fiind faptul că acordurile preconizate vizează exclusiv alte aspecte decât politica externă și de securitate comună, Comisia trebuie desemnată drept negociator în temeiul articolului 218 alineatul (3) din TFUE.

2.4. Competența Uniunii

Astfel cum s-a explicat mai sus, se preconizează că negocierea celui de al doilea protocol preliminar ar putea acoperi atât competențele partajate, cât și pe cele exclusive.

2.5. Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Unele dintre domeniile potențiale de negociere cuprinse în Convenția-cadru și în cele două protocole preliminare ale acesteia pot intra în sfera de competență exclusivă a Uniunii. Prin urmare, este necesară o participare adecvată a UE la aceste negocieri pentru a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii.

2.6. Proportionalitatea

Prezenta inițiativă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de politică în cauză. Este o recomandare de a conferi Comisiei mandatul de a participa la negocierile privind elementele unui acord internațional, în măsura în care acestea privesc inclusiv aspecte care intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii.

Prezenta decizie nu aduce atingere repartizării competențelor între Uniune și statele sale membre, astfel cum este definită în tratate, și nici vreunei decizii ulterioare de semnare, încheiere sau ratificare a convenției în numele Uniunii. Prezenta decizie nu aduce atingere capacității Uniunii de a negocia, în alte situații, aspecte care intră exclusiv în domeniul competențelor partajate, atunci când este autorizată în conformitate cu procedura relevantă prevăzută la articolul 218 din TFUE, astfel cum este recunoscută de jurisprudența Curții.

2.7. Alegerea instrumentului

Prezenta recomandare de decizie a Consiliului este prezentată în conformitate cu articolul 218 alineatele (3) și (4) din TFUE, care prevede adoptarea de către Consiliu a unei decizii de autorizare a începerii negocierilor și de numire a negociatorului Uniunii. De asemenea, Consiliul poate adresa directive de negociere negociatorului. Nu există un alt instrument juridic care ar putea fi folosit în scopul realizării obiectivului exprimat în prezenta recomandare.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

3.1. Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente

Nu se aplică.

3.2. Consultarea cu părțile interesate

Nu se aplică.

3.3. Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate

Comisia a luat în considerare opiniile exprimate de experții din statele membre în cursul discuțiilor din cadrul grupurilor de lucru relevante ale Consiliului la pregătirea negocierilor.

3.4. Studiul de impact

Nu se aplică.

3.5. Adecvarea reglementărilor și simplificarea

Nu se aplică.

3.6. Drepturile fundamentale

Este probabil ca negocierile să includă domenii sau aspecte care ar putea constitui o ingerință în drepturile fundamentale, inclusiv ale contribuabililor, cum ar fi protecția datelor cu caracter personal, dreptul de a fi ascultat și dreptul la bună administrare. Dispozițiile care urmează să fie negociate pot aduce atingere, de exemplu, dreptului la viață privată și dreptului la protecția datelor cu caracter personal. Participarea la negocieri în numele Uniunii Europene ar trebui să asigure faptul că rezultatul final nu compromite nivelul de protecție a drepturilor fundamentale în Uniune.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

5.1. Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare

Se preconizează că procesul de negociere se va desfășura pe o perioadă cuprinsă între 2025 și sfârșitul anului 2027, cu posibilitatea de a prelungi negocierile, dacă este necesar. După finalizarea textelor juridice, pot avea loc semnarea și încheierea Convenției-cadru și a

protocolului preliminar la aceasta. Inițiativa propune derularea unui proces de negociere deschis, incluziv și transparent.

DECIZIE A CONSILIULUI

**de autorizare a negocierilor în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru un acord privind cel de al doilea protocol preliminar la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite
cu privire la cooperarea internațională în domeniul fiscal și
privind orice dispoziție a Convenției-cadru legată de protocol sau care afectează acest protocol**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 113 și 115, coroborate cu articolul 218 alineatele (3) și (4) și cu articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 24 decembrie 2024, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția 79/235 privind promovarea unei cooperări internaționale incluzive și eficace în domeniul fiscal în cadrul Organizației Națiunilor Unite⁹. Rezoluția stabilește mandatul pentru o convenție-cadru a Organizației Națiunilor Unite cu privire la cooperarea internațională în domeniul fiscal (denumită în continuare „Convenția-cadru”). De asemenea, a instituit un comitet interguvernamental de negociere deschis, condus de statele membre, în scopul elaborării Convenției-cadru și a două protocoale preliminare simultan, în conformitate cu mandatul.
- (2) Uniunea a adoptat un set de norme comune care abordează aspecte care pot face parte din conținutul celui de al doilea protocol preliminar privind prevenirea și soluționarea litigiilor fiscale. Aceste norme includ, în special, mecanismele de soluționare a litigiilor¹⁰ și cooperarea administrativă în materie de impozitare directă¹¹. În măsura în

⁹ Rezoluția Adunării Generale [A/RES/79/235](#).

¹⁰ Directiva (UE) 2017/1852 a Consiliului din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană (JO L 265, 14.10.2017, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj>).

¹¹ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 064, 11.3.2011, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/16/2024-01-01>); Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (DAC2) (JO L 359, 16.12.2014, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/107/oj>); Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (DAC3) (JO L 332, 18.12.2015, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2376/oj>); Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (DAC4) (JO L 146, 3.6.2016, p. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/881/oj>); Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (DAC5) (JO L 146, 3.6.2016, p. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/881/oj>); Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de

care al doilea protocol preliminar acoperă aspecte care intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea ar trebui să participe la negocierile celui de al doilea protocol preliminar și ale oricăror dispoziții ale Convenției-cadru referitoare la cel de al doilea protocol preliminar sau care afectează acest protocol. În acest scop, directivele de negociere adresate Comisiei sunt anexate la prezenta decizie.

- (3) Mandatul Convenției-cadru include, de asemenea, prevenirea și soluționarea eficace a litigiilor fiscale printre subiectele care fac obiectul unui angajament. Având în vedere necesitatea de a coordona diferitele dispoziții ale Convenției-cadru și ale celui de al doilea protocol preliminar în acest domeniu, Uniunea ar trebui să participe la negocierile Convenției-cadru în măsura în care acestea se referă la aspecte care sunt relevante pentru cel de al doilea protocol preliminar sau care afectează acest protocol.
- (4) Având în vedere stadiul incipient al negocierilor, domeniul de aplicare exact al Convenției-cadru și al primului său protocol preliminar privind impozitarea serviciilor transfrontaliere încă nu este cunoscut. Pe măsură ce negocierile evoluează, pot fi identificate chestiuni sau domenii suplimentare care ar putea afecta normele Uniunii sau ar putea modifica domeniul de aplicare al acestora sau s-ar putea dovedi că negocierile respective ar putea afecta realizarea și buna funcționare a pieței interne, făcând necesară participarea Uniunii și la negocierile respective. Prin urmare, în funcție de evoluția negocierilor, directivele de negociere pot fi modificate și elaborate în continuare, pentru a acoperi aspecte legate de primul protocol preliminar, precum și posibile dispoziții ale Convenției-cadru.
- (5) În conformitate cu principiul cooperării loiale, Comisia și statele membre trebuie să coopereze îndeaproape pe parcursul procesului de negociere, inclusiv prin contacte periodice cu experții tehnici ai statelor membre și cu reprezentanții acestora la New York, Nairobi sau în orice alt sediu al ONU,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Comisia este autorizată să participe la negocierile din cadrul Organizației Națiunilor Unite, în numele Uniunii, în vederea unui acord referitor la cel de al doilea protocol preliminar privind prevenirea și soluționarea litigiilor fiscale, care face parte integrantă din Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite cu privire la cooperarea internațională în domeniul fiscal („Convenția-cadru”), precum și la orice dispoziții ale Convenției-cadru referitoare la cel de al doilea protocol preliminar sau care afectează acest protocol.

modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării (DAC6) (JO L 139, 5.6.2018, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/822/oj>); Directiva (UE) 2021/514 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (DAC7) (JO L 104, 25.3.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/514/oj>); Directiva (UE) 2023/2226 a Consiliului din 17 octombrie 2023 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (DAC8) (JO L, 2023/2226, 24.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2226/oj>); și Directiva (UE) 2025/872 a Consiliului din 14 aprilie 2025 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (DAC9) (JO L, 2025/872, 6.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/872/oj>).

Articolul 2

Negocierile se desfășoară pe baza directivelor de negociere ale Consiliului prevăzute în anexa la prezenta decizie.

Articolul 3

Comisia este desemnată negociator al Uniunii.

Articolul 4

Negocierile se desfășoară în consultare cu comitetul special prevăzut la articolul 218 alineatul (4) din TFUE și în conformitate cu directivele cuprinse în anexa la prezenta decizie, sub rezerva oricăror directive pe care Consiliul le poate adresa ulterior Comisiei.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*